

DONCS
AIXÒMARCEL·LÍ
BORRELL

Educació

1 7 de novembre, 16 hores, multicines Funatic Lleida, entrem a la sala 3 i és una corralina: crispetes, envasos, tuf d'animals engabiats i un sol·lícit treballador escombrant: "És que acabem de fer una sessió per a escolars", respon justificant-se. Els nens i nenes no estaven sols. Per tant, quina educació reben? La d'Àtila? Si com diu el filòsof britànic Herbert Spencer, "Educar és formar persones aptes per governar-se elles mateixes, morals i respectuoses", avancem en sentit contrari, camí a l'autodestrucció sota els cants de sirenes populistes. Som a *La mala educació*, melodrama de Pedro Almodóvar. Mala educació familiar amb fills irrespectuosos; mala educació social amb una ciutadania que se salta a la torera codis de convivència; mala educació política quan nacionalistes (ERC, CUP) confonen desobediència civil amb incivilitat política; mala educació laboral amb directors gerents que no donen la cara fent fora els treballadors; mala educació cultural quan s'espolia béns sacres amb excuses xovinistes; mala educació governamental secessionista que desafia el poder estatal, i després ells i elles es fan pipí a les calces. Sempre s'educa des de la generositat. O en el seu defecte, des de la Generalitat. Es comença amb crispetes i s'acaba crispant la vida pacífica d'un país.